

de stilte mag je niet argeloos maken

Frank Keizer

BESMETTE STAD

de stilte mag je niet argeloos maken

nu alles stilvalt denk je vaak aan wat er doorgaat en wie de beweging voedt ook nu vindt er van alles plaats zijn er plooiende gebaren die worden uitgerekt willen we

wat zo ingewikkeld is geworden deze dubbele binding van elkaar niet kunnen vasthouden en niet loslaten een harde zon is onmenselijk voor nieuwe kiemen flitst het door je heen tijdens

het wandelen door een verlaten stad die stralingsangst heeft maar ook ruimteverlangen de stilte mag je niet argeloos maken de vergiftiging vindt altijd plaats je moet opletten

ze is het transnationale resultaat van oververhitting van guano en olie en klimaat het oude

idee dat je aan de randen van de maatschappij ziet wat zich in de productie afspeelt nu

aan herziening toe er zijn parallelle werelden ontstaan ketens foerageren tussen de ruïnes van militaire en industriële landschappen net zoals wij rondscharrelen in omstandigheden

die al eerder zijn geopenbaard we hebben ze niet gemaakt ze hebben met ons gewoekerd desondanks koester je de helblauwe lucht en geniet je verdwaald in antiquarische wijzen

van bestaan nog altijd liever het oude nieuwe dan het nieuwe oude blijvend onherkenbaar en ergens hoopvol vraag je je af wat er internationaler is dan een long zijn dat je tentakels